



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii  
In India Socij**

**Trigault, Nicolas**

**Coloniae, 1611**

II. Societatem Iesv ingreditur.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45183**

plecte. non ego is sum qui peccare velim, puniri nolim; sed quæso te, ne aliàs, cùm famulos suscipis castigandos, consilium ab iracundia petieris. Quibus ille verbis herum pudoris admirationisq̃ue plenum reliquit.

## CAPVT II.

*Societatem Iesu ingreditur.*

**S**eruiendi necessitatem, quam Gaspari nascendi fortuna imposuerat, diuinæ sapientiæ cōsiliū eum docuit in melius permutare: ac si quidem Domino seruire, regnare est; suo in Societatem Iesu ingressu seruitutem in regnum permutauit. Atque vtinam ij viuerent, à quibus in Societatem est cooptatus! equidem non dubito virum tantum ad maxima natum; tantum, inquam, Orientis lumen, singulari quadam ratione Aegyptiacis ex tenebris à Deo ad terram sanctam euocatum. Credibile omnino P. Simonis Roderici exemplo ac consuetudine, à sæculi stipendijs ad vexilla Chri-

6 VITAE GASP. BARZAEI

*P. Simon  
Roderi-  
cus Ep̄s.  
scopatum  
respuit.*

si esse traductum. Hic etenim B. Xa-  
uero Indiam petente, Regis Ioan-  
nis III. rogatu, ac B. Ignacij nutu,  
cuius erat ex nouem primis socijs  
vnus, in Lusitania remanserat; &  
virtute eximius, cum ob alia, tum  
vel maximè repudiando Episcopa-  
tu Conimbricensi, summa Regis  
voluntate, delato habebatur. Itaque  
tanta viri modestia excitatus, imi-  
tandi studio in Societatem adscribi  
flagitauit, eaque impetrata. Conim-  
bricam anno 2b. Regij, illius Colle-  
gij fundatione quarto, salutis no-  
strae 1546. à confirmata per Paulum  
III. sexto, die Aprilis 20. peruenit.  
Hæc ex Tirocinijs codicibus decer-  
pta, vbi etiam moribus nostris libri  
nonnulli, quos in donum intulit,  
recensentur: quo apparet, eum, si  
quid à domesticis obsequijs succifi-  
ui temporis haberet, studijs dare  
consuetum.

Non pauci iam tum ibidem erant  
in nostra Societate: & Gaspar, qui-  
dem 127. illius Collegij numera-  
tur, quamuis abierant ex his aliqui  
in

in Indiam, & alias in partes vineæ Domini, quidam etiam fortasse retro abierant; atque ita ferè centum ibi tum vixisse referuntur. P. Simon licet Olyssiponæ in aula commoraretur, idque ob Principis Ioannis institutionem, in quantum Regis impensè id postulantis, tum B. Ignatij autoritate (qui hoc Regi optimè merito non negandum existimabat) subrogatus fuerat P. F. Ioanni Soarez, Conimbricensem Episcopatum adeptus: tamen subinde suos ac ferè solènnioribus diebus internisebat. Magnus erat illis temporibus feruor, magna virtutis exempla, tantaque domi ac foris se mortificandi, vt hac in re aptè loquar, contentio, vt ardere domus ipsa virtutum igne amoreque diuino videretur. Possem in hac re, fortassè non importunè, ad quædam digredi, & ad singularia descendere, nisi alienum esset ab instituto; & vt fuisset alienum, fecissem tamen, nisi fusè, & ex instituto, Prouinciæ Lusitaniæ sanctissimæ & antiquissimæ, qui præ

A

4

mani-

8 VITAE GASP. BARZAEI

manibus hîc sunt, annales in lucem aliquando prodituri, hæc æterna memoria digna ab interitu vindicarent. Eodẽm itaque anno, qui erat 1546. sub natalem Domini, vt tiro-nes suo conspectu recrearet, & inflammata salutis proximorum studia magis accenderet, atque adeò simul exploraret, Conimbricam aduenit. Postremum illud ita ab eo factum, vt non occuparet imparatos. Nam Olyssipona cuique suum axioma de diuino amore, de quo coram dicturi essent, miserat, & querendi ac postulandi ex se, quod libitum esset, fecerat potestatem. Prestiterunt hæc omnes, quæ sitaque pariter ac responsa monumentis sunt inserta: nihil tamen de Gaspare reperio, sed quantum se supra cæteros extulerit, ex simili periclitandi genere manifestum euadit.

*Varij in Societate gradus.* Sunt in Societate nostra, ad imitationem Ecclesiasticæ hierarchiæ, quæ est castrorum acies ordinata, varij gradus ac ordines. Primum tenent, Patres Professi, qui virtute ac doctri-

doc  
pra  
voc  
feru  
teru  
tum  
ac p  
pro  
ris  
P. S  
nem  
effo  
in o  
mer  
accu  
pto  
ad q  
ordi  
incl  
abie  
runt  
pro  
de,  
in R  
nistr  
fed  
quæ

doctrina conspicui, nuncupato, supra religiosa tria, quarto Pontifici voto, seiplos in omnia pericula offerunt Ecclesiæ causa adeunda. Alterum illi, qui tum in temporalibus tum in spiritualibus eos adiuuant, ac proinde Coadiutores dicuntur, prout in Constitutionibus ac litteris Apostolicis explicatur. Itaque P. Simon, qui tirones suos ad omnem virtutem ac Societat. normam efformabat, edixit omnibus, vti re in oratione diligenter Domino cõmendata, & rationum momentis accuratè expensis, sibi quisque scripto traderet, quid ea in re sentiret, ad quem in Societate gradum atque ordinem ad maiorem Dei gloriam inclinaret. Varij varia, omnes quod abiectius sibi videbatur, responderunt. Gaspar porrò in hæc verba, prout ex Lusitano, quanta potui fide, conuerti, respondit: Non veni in Religionem ministrari, sed ministrare; multo minùs veni delitias, sed Christum Iesum crucifixum quæsiturus, & eum in sancta pau-

*Negatio  
sui in P.  
Gaspare  
insignis.*

110 VITAE GASP. BARZAEI

peritate, castitate, ac obedientia se-  
cuturus, vt iam ante promisi: atque  
ideo dico ac profiteor esse me para-  
tum, ac me totum in manus R. V.  
trado perpetuò Patrum Professo-  
rum Societatis IESV adiutorem, co-  
quum, domus euerforem, obsona-  
torem, seruum à pedibus (ita enim  
ille) litteras & alia eius generis mā-  
data terra marique delaturum, quā-  
cumque illi in partem me ad maius  
Dei obsequium amandariat, siue  
in terras Christianorum, siue Sara-  
cenorum; Turcarum vel Gentili-  
um. Adhæc in manus R. V. me  
trado in nomine Iesu Christi, vt  
non solum illi, sed infimo cuique  
nostræ Societatis, in infimis quibus-  
que domi vel foris seruiam. Qui-  
buslibet item proximis ad obsequi-  
um diuinum absque vlla exceptio-  
ne: leprosis, peste, cancro, aut alia  
qualibet ægritudine quantumcun-  
que contagiosa in nosocomio labo-  
rantibus. Offero me denique qui-  
buslibet peregrinationib<sup>9</sup> ad quas-  
cumque terras remotas: Indiam,  
Abyf-

Abyssinos, &c. in habitu pannoso,  
 lacero, in fame, sitis, in frigore, & æ-  
 stu; in imbre & niue; in qualibet a-  
 lia egestate, prout R. V. vel quilibet  
 alius suo mihi nomine mandauerit.  
 Sequar agnum quocumque ierit, i-  
 pso passo, eadem cogitatione arma-  
 tus. Non cupio esse Professus, nec ad  
 eam rem propriam habere volun-  
 tatem, salua semper Christi & R. V.  
 si quid mandauerint, voluntate. V-  
 niuersa hæc promitto ac profiteor  
 coram Domino & gloriosa Virgi-  
 ne eius matre, me in perpetuum  
 obseruaturum, & quam potero  
 absolutissimè. Quod ego ita va-  
 lidum ac ratum habeo, ac si vo-  
 tum solenne esset. Atque adeo coc-  
 lites omnes rogo, gratiam ac vires  
 vt mihi impetrent, ad hæc ita perfe-  
 ctè implenda, vt cupio vsque ad  
 mortem, mortem autem crucis; at-  
 que ita in manus R. V. Christi vi-  
 ce tradò, vt de me statuatur ac fa-  
 ciat, quod ex eius honore magis e-  
 rit in perpetua seruitute. Hactenus  
 Gaspar ita in obedientiæ bilance

libratus, vt dubites, in quam partem velit inclinare, nisi fortasse in eam, à qua naturæ corruptæ instinctu abhorremus, vt deinde in aurea veri obedientis æquabilitate confisteret: quæ quidem eius verba velut sacra temerare veritus, in suo candore reliqui, memor ebori colores non addendos.

Sed non fuit ipse factis alius quàm verbis, quantum quidem ei licuit, semper in abiectis officijs muneribusque versatus. Conimbricæ artium magister & Theologus ita se gerebat, vt vulgo rudis & ineptus ad omnia politiora haberetur: frequens erat in culina, triclinio; sed potissimum bene longo tempore vestiarij socius; ex eo iam ædificij sui spiritualis alta iaciens fundamenta. Quam porrò toto illo tempore quo Conimbricæ egit, quod non fuit biennio toto, purè & sanctè vixerit, ex eo videre possumus, quòd seriò lamètetur tempus apud infirmos amissum, & in istis colloquijs malè collocatū, quòd in ijs nimium sibi

*Humilitatis studium.*

sibi, & suæ delectationi indulgeret. Ita omnino viri sancti, admirabili spiritualium oculorum perspicacitate, in ipsis virtutibus suis ac sanctis operibus inveniunt, quod reprehendant. Sed videamus modo, quam admirabili ratione lumen illud sub modio positum, dum maxime latere cupit, Deus super Ecclesiæ candelabrum collocarit.

## CAPVT III.

*Sacris initiatur ordinibus.*

**I**Nter eas religiosi tyrociniæ exercitationes, quas P. Simon suis præscribebat, erat alia quædam magni semper habita in Societate, atque adeò in omni benè constituta Religione momenti: suum scilicet Superiori totum animum aperire, rectè præueque facta, atque omnes hostis nostri suggestiones prodere: quod vt illis esset familiarius, etiam aliquando palàm vt fieret, vel permittebat, vel incitabat, satis gnarus hostem proditum fugere, cuius artes non sunt nisi quales à